

FAZAKAS ATTILA

leölt fáklyák

nyomasztó ég uralkodott de hát már tegnap bemondták
ilyenkor senki nem indul útnak
hacsak nem bolond
a leölt fáklyákat szalmából kivett igéket szavakat
szétírt metaforákat nagytestű dallamokat
kiráncigálta magából a vér rajtuk alvadt kemény volt
ragacsos nehéz órák akár a szurok
bármikor meggyúlhatok nevetett önfeledten
aztán vizezett rongyokba csavarta fojtotta őket mind
és kiáramlott
éjszaka vitte vissza amikor mindenki szabad
álmokat lát
bejár bebarangol kényes vagy vágyott helyeket
de az esélyeiben nem hitt ahogy szinte semmiben
nem bízott amit végül szerre mind-mind megcsinált
nemcsak azt amit akart vagy tudott
hanem amit ezek fölött valahogy
mindig *megcsinálhatott*
ez adjon némi erőt súgta miközben zakatolt
zubogott körülötte a gát (különben a teste-lelke már-már
teljesen erőtlenné lett)
hogy hajnalra végül nem csak ő mindenki
visszatalált